

DZIEDI, DZIEDI, PUTENĪTI

Latviešu tautas pasakas un
tautasdziesmas

2. pārstrādāts un papildināts izdevums

Ilzes Neilandes ilustrācijas

Sastādījusi ILZE NEILANDE
LILIJAS RIMICĀNES mākslinieciskais noformējums

Dziedi, dziedī, putenīti. Latviešu tautas pasakas un tautasdziesmas. Sastādījusi un ilustrējusi Ilze Neilande. Rīga: «Izdevniecība Avots», 49 lpp., kr. il.

Grāmatā apkopotas latviešu tautas pasakas un tautasdziesmas. Grāmata domāta pirmskolas un jaunāko klašu skolēniem.

ISBN 978–9934–590–19–1

© I. Neilande, sast. mat., ilustrācijas
© L. Rimicāne, māksl. nof.
© «Izdevniecība Avots» SIA

Reģistrācijas apl. nr. 000330791.
SIA «Izdevniecība Avots», Puškina ielā 1a, Rīgā, LV 1050.

Dziedi, dziedī, puteniņi,
Nāci, nāci, vasariņa!
Jau ziemiņa kājas āva
Uz pelēka akmentiņa.

Ziemiņa kāvās
Ar vasariņu.
Tekat visi mazi bērni,
Vasariņai palīgā.

Ziema nāca raudādama,
Vasariņa dziedādama;
Ziemai vārti aizveras,
Vasarai atveras.

Projām gāja zili ledi,
Nu būs silta vasariņa:
Būs ievām balti ziedi
Būs kokiem zaļas lapas.

KAD KOKIEM NOBIRS LAPAS

Zemnieks, pa ceļu iedams, nokūst un atsēstas ceļmalā uz liela akmeņa atpūsties. Atnāk velns un uzkliedz: «Kā tu drīksti uz mana krēsla sēdēt?»

Zemnieks atbild droši: «Ko tu kliez? Vai tu gribi, lai es tevi par putekļiem saberžu?»

Velnam jau metas bailes, un viņš runā mierīgā balsī: «Kas tev no tā par labumu būs?»

«Labums būs tas, ka es varēšu mierīgi sēdēt un atpūsties.»

«Kur tu tā iedams?»

«Biju pie drauga naudas aizņemties, bet neatradu mājā.»

«Ka tu būtu ar mani labs, tad es varu tev naudu aizdot.»

«Labi, dod tik šurp!»

«Bet rudenī, kad kokiem nobirs lapas, tu man atkal šepat atnes to naudu!»

«Labi, esmu ar mieru.»

Velns nu atnes zemniekam lielu maisu naudas, un tas, saņēmis naudu, iet mierīgi uz māju. Atnāk jau rudens, bet zemnieks nemaz nedomā par savu parādu. Velns gaida, gaida, bet zemnieks kā nenāk, tā nenāk. Ziemā zemniekam iznāk atkal braukt pa to pašu ceļu uz savu draugu. Piebraucot pie lielā akmeņa, nāk viņam velns pretī un saka: «Laiks jau ir sen pagājis, bet tu man vēl neesi savu parādu aizmaksājis.»

Zemnieks atbild: «Gaidi, kad būs laiks, tad es savu parādu samaksāšu.»

«Bet kokiem jau sen ir lapas nobirušas.»

«Egles un priedes ir tomēr vēl zaļas.»

Tā nu velns gaida vēl šodien, kad arī eglēm un priedēm nobirs skujas, lai varētu dabūt savu naudu atpakaļ.

Priedes koks, egles koks,	Es uzkāpu kalniņā
Abi vienu daiļumiņu:	Meža balsis klausīties:
Ziemu skujas nenosala,	Oši, kļavi gaviļēja,
Vasarā(i) nenokalta.	Vītoliņi čivināja.

Ja mežā koki ilgi piesniguši – būs bagāts gads.

Ja eglei zari nolīkuši – būs lietus vai sniegs.

Zaļš ziemu, zaļš zasaru, ne zari zaro, ne lapas lapo.
(*Egle.*)

Kungs stāv ceļmalā simtu knipelēm.
(*Egle.*)

Liela, zaļa cūka, simtu pelēku sivēniņu.
(*Priede un čiekuri.*)

SATURA RĀDĪTĀJS

KAD KOKIEM NOBIRS LAPAS	4
DIVI AUKSTUMI.....	8
TĀSS UN SVEĶIS	12
ZIEMASSVĒTKI SABRAUKUŠI... ..	14
KĀDI BRAUCA BUDĒLĪŠI!	16
VECĪŠA CIMDIŅŠ	20
LOPI IET DZĪVOT PIE CILVĒKIEM.....	24
KUILĪTIS	30
PIECI KAĶI	34
KAĶIS UN PELE	36
LAPSA MĀCA VILKU ZVEJOT	42
SALA DERĪBAS AR ZAĶI	47

